

„No problem!“

Když mu bylo pětadvacet, řekl si, že lidé si zaslouží písničky, které jim spravi náladu. V kuchyni na zed napsal metrovým písmem: „No problem!“ – a bylo to. Od té doby je optimista a štěstí mu přije. Sbírá zlaté a platinové desky, loni zakatvil na druhém místě v Českém slavíku a zvířel jako zpěvák v Gramy, je idolem žen a zvláště jako zpěvák rychlé motorky a odvážné sporty (bungee jumping skočil u nás jako první), má půvabnou ženu a dvě děti... Populární zpěvák na dvanáct písmen – Janek Ledecký. Jeho 6. sólové album se jmenuje příznačně: Mit klíku.

Co pokládáte za svou největší kliku v životě?

„Že nám to funguje doma – jsme s mou ženou už přes deset let. Je fajn, že jsme se potkali při studiu, a znali se tudíž v době, kdy by na mě nikdo nevsadil. Měl jsem sto čtyřicet korun za koncert – dvanáctkrát do měsíce, takže jsem byl spíš zadlužený. Nedovedu si představit, jak probíhá seznamování slavných – Karel Gott vždycky uvažuje, jestli ho chtějí ženy jako muže, nebo jako Karla Gotta. Jenže to nejde oddělit. My našťásti všechno zažili spolu a dnes je žena můj první a nejpřísnější kritik.“

Co jste museli oba obětovat nebo investovat? Žena tuším zůstala doma a právo se nevěnuje...

„V každém manželství přijdete o svoboděnkou a musíte dělat kompromisy. Po prvním naslápnutí, kdy na každé rande vymyslíte překvapení a celý den myslíte na

druhého, se obvykle vjede do kolejší stereotypu. Většina lidí předpokládá, že ten nastartovaný viak pojedě pořád tak rychle. Jenže vtip je v tom, že se musí stále přikládat. A s tou ženinou kariérou – nechci se nikoho dotknout, ale nemyslím, že to je nějaká obět. Rozhodla se naprosto dobrovolně mít děti a je užasná, že to dokáže.“

Často se jí ztrácíte v oblacích. Co vás láká na sportech jako skok padákem nebo bungee jumping?

„Přitahuje mě riziko a silné zážitky, které ho vyváží. Závratí netrpím, a jelikož mi chybí pud sebezáchovy, nepokládám to, co provádím, za velké hrdinství. Ovšem spousta lidí z okolí (třeba i manželka) tvrdí, že jsem hazardér. Řekl bych, že do určité hranice. Takový skok na gumě nic těžkého není, jen pěkná pecka adrenalinu. Ale třeba létání na padáku jsem nechal a začnu až po čtyřicítce. Je to skvělý sport, kde potřebujete cit pro aerodynamiku a taky tu kliku. Jinak máte úraz každou chvíli! A já bych si rád užil ještě spoustu lepších věcí – stoupnout si před vyprodanou Lucernu, kde mě lidi přefou mými písničkami...“

Párkrát jste, co vím, nechal kliku doma a natoukl si...

„Já měl zlomené obě ruce, obě nohy, spoustu zebor; myslím, že jsem si už tu smůlu docela vybral. Třeba při natáčení klípu N jsem spadl a roz-

Hlídám si soukromí, nemusí každý vědět, jak snídáme

„Motorka je nejsvobodnější způsob pohybu po silnici; na kole se nedá jet tak rychle, leda z kopce. Ted jsem si koupil enduro, na kterém můžu jezdit i v terénu. Ale nejvíc svištím po Praze, protože mě to uklidňuje – na rozdíl od auta,“ tvrdí Janek

drtil si zápěstí, takže jsem pak tři čtvrtě roku nemohl hrát na kytaru. A protože neumím moc noly a po třebuju si při skládání brnkat melodií, byl jsem dost nahraný. Občas mi v té ruce jako varování lupe ještě dneska.“

Takže přece jen znáte, co je strach?

„V jistém směru ano. Jako kluk jsem se strašně bál psů a asi díky tomu mě jeden pokousal. Slavili jsme maturitu, já se nepohodl s jednou slečnou a hrdě odešel. Najednou se kolem sebehla smečka vesnických voříšků a jeden mě rafl do lýtky. Doběhl jsem do hospody a tam mi řekl: „Jó, Maškovic, ti jsou všichni vzteklí!“ Tak jsem měsíc ležel na Bulovce. Když jsem později potkal v parku při běhání psa, byl jsem ochotný prodloužit trasu o tři kilometry.“

Brzdou v hazardu jsou pro vás dnes také děti...

„Určitě. Nechtěl bych, aby mě znali za pár let jen na vozíčku a frakali: Táta, to byl frajer! Rostou jako z vody – Jonášovi jsou čtyři, Ester dva a půl. Prál bych si umět rozdělit čas mezi rodinu a sebe – tam počítám muziku a všechny sporty. Zatím je vždycky jedno na úkor druhého...“

Co byste si chtěl ještě zkusit? Zlétat pětistícovku?

„Tak to bych moc chtěl. Byli jsme domluveni s kamarádem, že pojedeme v září do Peru a zlezeme, co se dá. Jenže já v té době jedu zrovna turné k desce... Pak bych chtěl zkusit tracking v Himálaji, dostat se na opravdové safári do Keni a naučit se surfovat na vlnách.“

Připravila KLÁRA ŘÍHOVÁ
Snímek PETR MOLT